

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie z zażalenia pokrzywdzonych **A.K. i B.K.**
na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w Chrzanowie
z dnia 4 września 2024 r., sygn. akt [...],
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 listopada 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 28 października 2024 r.,
sygn. akt II Kp 359/24,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**zażalenie A.K. i B.K. przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Jaworznie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2024 r., sygn. akt II Kp 359/24, Sąd Rejonowy w Olkuszu wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, zażalenia pokrzywdzonych A.K. i B.K. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w Chrzanowie z dnia 4 września 2024 r., sygn. akt [...], o odmowie wszczęcia śledztwa o czyny z art. 231 § 1 k.k.

Uzasadniając niniejsze wystąpienie wskazano, że zawiadomienie pokrzywdzonych złożone do organów ścigania dotyczy przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez urzędników Starostwa Powiatowego w Olkuszu, Urzędu Miasta i Gminy w Olkuszu oraz sędziów i pracowników Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Olkuszu w okresie od nieustalonego dnia 2014 r. do kwietnia 2024 r. W ocenie Sądu ta ostatnia okoliczność (zarzuty pod adresem sędziów i pracowników sądu właściwego miejscowo) może rodzić u osób postronnych podejrzenie o braku obiektywizmu tego Sądu w jej rozpoznaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sformułowany w treści postanowienia Sądu Rejonowego w Olkuszu wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie podkreśla się, że zmiana właściwości miejscowej przewidziana w powołanym wyżej przepisie ma charakter nadzwyczajny i nie podlega wykładni rozszerzającej. W związku z tym zastosowanie instytucji właściwości z delegacji jest możliwe wyłącznie wtedy, gdy cały sąd jest niewłaściwy do orzekania w myśl zasady *nemo iudex in causa sua*, a także wtedy, gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20).

W niniejszej sprawie z uwagi na wskazany przez sąd występujący z inicjatywą układ osobowy mamy do czynienia z tą dłą sytuacją.

Zaskarżone przez pokrzywdzonych postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa związane jest z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstw m.in. przez sędziów i pracowników Wydziału Ksiąg Wieczystych sądu właściwego miejscowo.

Wprawdzie Sąd Najwyższy nie ma wątpliwości, że pomimo kontaktów służbowych sędziów Wydziału Karnego tego Sądu z sędziami i pracownikami Wydziału Ksiąg Wieczystych zażalenie pokrzywdzonych zostałoby rozpoznane w sposób bezstronny, nie ulega jednak wątpliwości – co trafnie zauważono w postanowieniu Sądu Rejonowego w Olkuszu – że z uwagi na powyższe uwarunkowania w odbiorze osób postronnych może powstać, bez wątpienia błędne, lecz realnie możliwe przekonanie o braku obiektywizmu tego Sądu w tej sprawie skoro wiąże się to potencjalnie z oceną czynności podejmowanych przez jego sędziów i pracowników, w szczególności wobec podstawy

wydania zaskarżonego postanowienia prokuratora, którą stanowił art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. - brak w czynie znamion czynu zabronionego.

Uwzględniając powyższe, a także mając na uwadze względy logistyczne, Sąd Najwyższy przekazał sprawę do Sądu Rejonowego położonego w relatywnie bliskiej odległości od siedziby sądu właściwego miejscowo.

[WB]

r.g.